

Gerçek 10 yaşında!

Nice yaşlara Gerçek!

Gerçek gazetesi 10. yılını doldurdu! Sermayenin, kapitalizmin, emperyalizmin yalanlarına karşı işçi sınıfının gerçeklerini işçi ve emekçilere taşıma çabasıyla geçen koskoca 10 yıl! Gerçek'in 10. yılını kutlamak amacıyla hazırladığımız bu özel dosya, parti yayınının, partinin politikalarının propagandası, ajitasyonu ama en önemlisi o politikalar doğrultusunda partinin örgütlenmesi bakımından taşıdığı merkezi anlamı, Gerçek'in Leninist parti yayını anlayışı doğrultusunda gelişimini ele alıyor. Devrimci sınıf siyasetinin, bu 10 yılda yaşanan önemli politik gelişmeler ve mücadeleler karşısında Gerçek'in sayfalarında nasıl ifadesini bulduğunun örneklerini okuyucularına sunuyor. Yalnız bu toprakların değil, yanı başımızda ya da dünyanın diğer ucunda yaşanan mücadelelerin, devrimlerin, karşı devrimlerin sesini, soluğunu, derslerini okuyucularına nasıl taşıdığını gösteriyor. Ve nihayet giderek sadece okuyucularıyla değil yazarlarıyla da bir işçi gazetesine dönüştüğünü anlatıyor. Adeta taş üstüne taş koyarak geçen 10 yıldan sonra bugün artık Gerçek daha büyük adımlarla yoluna devam edecek örgütsel güçte ve siyasi olgunlukta! Nice yaşlara Gerçek!

21. yüzyılın İskrası nasıl olmalı?

Gerçek gazetesi, "kitabına uygun" konuşursak, Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organıdır. Yani partinin hem kendi üye, militan ve sempatanlarıyla, hem işçi sınıfıyla hem de toplumun bütün sınıflarıyla konuşmak ve onlara değmek için sesi, eli, yüreği olan yayın organı.

Bu tür bir yayının proletaryanın devrimci öncü partisinin vazgeçilmez bir aracı olduğu fikri, ilk kez 1902'de Lenin'in Ne Yapmalı? başlıklı yapıtında ileri sürülmüştür. Aslında Lenin, bir bakıma zaten uygulanmakta olan bir yayın modelini teorileştiriyordu. İskra (Kıvılcım) adını taşıyan yayın organı, Lenin'in de önderleri arasında yer aldığı Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin ülke çapında var olan Marksist (o dönemde "sosyal demokrat" sözcüğü "Marksist" sıfatı ile eş anlamlı idi) grup ve çevrelerin faaliyetini birbirine bağlamaya, aynı hedefler uğrunda seferber etmeye, kısacası merkezileştirmeye çabalıyordu.

Lenin, bütün sömürü ve baskı sisteminin merkezi devlette bütünleştiği kapitalist düzene karşı devrimci bir mücadeleyi vermeyi hedefleyen proletaryanın devrimci partisinin de görevine uygun bir yapıya sahip olabilmesi için merkezi bir karakter taşıması gerektiğine inanıyordu. Bu, birtakım önderlerin kendi kafalarındaki fikirleri tabandaki militan ve işçilere dayattığı türden bir merkezile-

çilik değildi elbette.

Çarlığın ağır baskısı altında ancak illegal olarak örgütlenabilen Rus Marksistleri, her türlü fedakârlığa katlanarak yılda, bilemediniz iki yılda bir ülke dışında bazen haftalarca süren kongreler yaparak partinin politikasını en demokratik biçimde belirliyor ve yönetici organları bütünüyle demokratik biçimde seçimle başa getiriyorlardı. Yani uygulanan **demokratik merkezileşme** idi. Ama bir kez kararlar alındığında bütün parti aynı politikalar uğrunda seferber oluyordu. İşte İskra bu merkezi politikanın propagandasını, ajitasyonunu ve en önemlisi partinin belirlediği politikalar doğrultusunda örgütlenmesini merkezileştiren organdı.

Bir örgütlenme aracı olarak Gerçek

Gerçek gazetesi, 2009 yılında Devrimci İşçi Partisi henüz bir girişim düzeyinde örgütlenmişken çıktı ve tam da bu işlevi üstlendi. Yani sadece ismini, Rusya'da Bolşeviklerin gazetesi olan Pravda'dan (Gerçek) esinlenerek koymadı. Aynı zamanda ilk çıktığı gündün beri de bu doğrultuda işçi sınıfının devrimci Marksist ya da Bolşevik-Leninist partisini örgütlemek üzere görevini yerine getiriyor.

Bazıları, Lenin'in parti konusuna yaklaşımını Çarlık Rusya'sının illegalite koşullarına indirge-

yerek bunun bugün artık geçerli olmadığını ileri sürüyorlar. Bu bütünüyle yanlıştır. Lenin parti hakkındaki bütün fikirlerini legal ve illegal çalışma biçimlerinin birleştirilmesi üzerine, yani her koşulda geçerli olmak üzere kurmuştu. Dolayısıyla, 21. yüzyılın dünyasında legal bir parti olan DİP için, demokratik merkezileşme ve disiplinli bir parti anlayışı, aynen bir yüzyıl önce olduğu kadar geçerlidir. Çünkü burjuva devletinin ve dolayısıyla ona karşı verilecek devrimci mücadelenin karakteri değişmemiştir.

Değişen bir şeyler yok mudur peki? Elbette vardır, hem de ne çok! Bunlar arasında en önemlisi, dijital teknolojilerin yarattığı olanakların merkezi yayın organının tanımını değiştirmiş olmasıdır. Devrimci partinin merkezi organı artık yalnızca basılmış gazete değildir. Aynı zamanda bir sitedir, hatta sitelerdir. Gerçek gazetesi'nin sitesi, basılmış gazetede yer almayan birçok yazıya da yer veriyor. Bu yüzden gazete şimdiye kadar aylık bir tempoda yayınlanıyor olsa bile, sitede günlük gelişmelere derhal tepki veren yazılar yer alıyor. Ayrıca site, daha çok fabrika ve iş yerlerinde, üniversitelerde ve militan satışlarda henüz partiyi yeni tanıyan işçi, emekçi ve gençlere dağıtılan basılı gazeteden farklı olarak, Marksizmi daha yakından tanıyan kitlelere de propaganda işlevini daha ileri dü-

zeyde yerine getiriyor.

Bunun da ötesinde, çeşitli sektörlerin işçilerine hitap eden bültenler ve bunların sosyal medyadaki uzantıları (Metal İşçisinin Sesi, Tekstil İşçisinin Sesi, Kamu Emekçisinin Sesi vb.) partinin politikalarını partili olan olmayan, sosyalizme yakın ve uzak geniş kitlelerin zihnine hitap eden bir biçime dökerek ajitasyon, propaganda ve örgütlenme görevlerini yerine getiriyor.

Gerçek'in teori alanındaki militan kardeşi: Devrimci Marksizm

Gerçek'in bir de teori alanında bir kardeşi var: Devrimci Marksizm. Bu militan teori dergisi, Lenin'in "devrimci teori olmaksızın devrimci bir hareket olmaz" önermesini kendine düstur olarak alan, Marksizmin sürekli aynı doğruları tekrarlamakla yetinmeyerek daima ileri doğru geliştirilmesi gerektiği anlayışından hareketle, her kuşaktan Marksistlerin katkısıyla geleceğin düşünsel temellerini atmaya çalışan bir dergi olarak 2006'dan beri yayınlanıyor ve şimdiden 40. sayısına dayanmış bulunuyor.

Sınırların ötesine seslenen yayınlar

Nihayet partinin ait olduğu uluslararası akım adına yönettiği RedMed adlı site, başta en çok anlaşılabilir dil olan İngilizce olmak

üzere, Fransızca, İspanyolca, Yunanca, Arapça ve başka dillerde yayınlarıyla partinin, kardeş partileriyle birlikte, görüşlerini bütün ülkelerin işçi sınıfına ve sosyalistlerine iletmeye çalışıyor. Çünkü ulusal çapta örgütlenmiş bir Marksist proletarya partisinin bile programı dünya devrimidir. RedMed'e ilaveten, Devrimci Marksizm'in yıllık İngilizce yayını *Revolutionary Marxism*, uluslararası akımımızla birlikte yayınladığımız *World Revolution/ Revolución Mundial* ve Türkiye işçi sınıfına yanı başımızda yaşanan bir kanayan yarayı anlatmayı düstur edinmiş olan "Emperyalizme ve Siyonizme Karşı Filistin Dostları" gibi yayınlar da DİP'in dünya devrimi mücadelesini güçlendiren yayın organları olarak iş görüyor.

İşte Gerçek gazetesi bütün bunların sayesinde 21. yüzyılın Leninizmi doğrultusunda 10 yıldır mücadelesine hiç aralık vermeden devam ediyor. Bu çalışma temposu ve işçi sınıfının bütününe uzun vadeli çıkarları temelinde oluşturulmuş programı ve politikası temelinde, Gerçek'in ve Devrimci İşçi Partisi'nin er ya da geç zafere ulaşacağına inanmamak için Marksizmin modern toplumu doğru anlamış olduğuna inanmamak gerekir. Gerçek, bir devrim kılavuzu olarak Marksizme bağlı olduğu için dünya devriminin zaferinin yolunu çiziyor.

Gerçek gazetesi: uzun bir tarihin en yüksek aşaması

Gerçek gazetesi 10. yılını doldurdu diyoruz ve bundan büyük bir kıvanç duyuyoruz. Oysa Gerçek'in öncülleri ta 1980'li yılların sonuna kadar geri gidiyor. Devrimci İşçi Partisi'ni oluşturan geleneğin devrimci Marksist yayıncılığı 1988 yılında teorik bir dergiyle, *Sınıf Bilinci* dergisi ile başladı. Bunu 1989-91 arasında yayınlanan *Patronsuz, General-*

siz, Bürokratsız Sosyalizm aylık gazetesi izledi. *Sınıf Bilinci* 1999'a kadar düzenli olarak yayınlandı. Bunu 2002 başından itibaren yarı-teorik bir dergi olarak *İşçi Mücadelesi* izledi.

Ama Gerçek gazetesi'nin atası, 2005 yılından itibaren aylık olarak ve bugünkü Gerçek gazetesi'nin formatında yayınlanan *İşçi Mücadelesi* gazetesidir.

Bu gazete, bir bakıma Gerçek'in yetiştirildiği fidelektir. 2007'de ilan edilen DİP Girişimi bugünkü parti için neyi temsil ediyorsa, *İşçi Mücadelesi* de Gerçek için onu temsil eder. Devrimci İşçi Partisi'nin proleter gazeteciliği ve gazetecileri, ikinci aşamasındaki gazete formatındaki *İşçi Mücadelesi* okulundan yetişmeye başlamış, stajlarını orada tamam-

lamış, Gerçek'i hakiki bir proleter gazetesi olarak yayınlama pratiğine ilişkin gerekli bilgi, birikim ve deneyimi orada edinmişlerdir.

Öyleyse şöyle söyleyebiliriz: Gerçek gazetesi'nin tarihi 10 yıldan da uzundur, en azından 14 yıl kadar geri gider. Tarih öncesiyile birlikte ele alınırsa 1990'lı yılların başına kadar uzar. 1989'u merkezi organ anlamında gaze-

tenin başlangıç noktası olarak ele alırsak, arada boşluklar olsa da artık 30 yıllık bir gelenekten söz ediyoruz.

Bu demektir ki, devrimci Marksizm artık Türkiye sosyalist solunun yerleşik bir akımıdır. Gelecekte de en proleter ve en güçlü akımı olmaya adaylığını koymuştur.

Devrimci sınıf siyasetinin 10 yılı!

Gerçek gazetesi, Devrimci İşçi Partisi Girişimi'nin merkezi yayın organı olarak 2009 yılının Temmuz ayında ilk sayısını çıkardığında Lehman Brothers'ın çöküşünün üzerinden daha bir yıl geçmemiş ve dünya kapitalizmi tarihinin Üçüncü Büyük Depresyonu'na sürüklenmişti. Yani önümüzdeki dönem ekonomik kriz içinde sınıf mücadelelerinin keskinleşeceği, halk isyanlarının, devrimlerin yaşanacağı ama karşı devrimin de kılıçlarını bileyeceği ve darbelerle, savaşlarla, gericiliğin ve barbarlığın türlü biçimleriyle insanlığın karşısına çıkacağı bir dönem olacaktı.

ve Türk-İş'in göstermelik eylemlerine karşı genel grev şiarı ile çıkıyordu. DİP Girişimi'nin işçi sınıfı ile bağlarının zayıf olduğu bir dönemde. Ama partinin ve gazetenin yönelişi netti; *Gerçek*, ilk sayısı yüzlerce adedi kamu işçileri arasında dağıtılarak sahneye çıkmıştı.

TEKEL İŞÇİSİ ÜÇÜNCÜ CEPHEYİ İŞARET ETTİ!
KAVGA BİTMEDİ DAHA YENİ BAŞLIYOR!
HER YERİ TEKEL, HER YERİ SAKARYA YAPALIM!
Tekel işçisi kazanacak!

Kapitalizmin depresyonu, ilacı beraberinde getirdi. Devrim *Gerçek*'in 16. sayısı geldi: "Firavunlar devriliyor"du! Tunus'ta ve ardından Mısır'da halk ayağa kalkmış, firavunlara öldürücü darbeyi genel grevle işçi sınıfı vurmuştu. Türkiye'de AKP seçim üstüne seçim kazanırken, 2023 ve 2071 hedeflerini açıklarken, sol umutsuzca AKP'yi sandıkta geriletmenin yollarını ararken 2012 yılının Ekim ayında *Gerçek*, "2023'ten önce 2017 var" dedi!

Suriye'ye sefere, seferde zafere HAYIR!
İşçi sınıfı mücadelesinden... Suriye'ye sefere, seferde zafere HAYIR!
2023'ten önce 2017 var!

Daha sonra Türkiye, Tekel işçilerinin direnişiyle sarsıldı. Bir yandan Kürt sorunu sıcaklığını koruyor, baskılar ve açılım tartışmaları el ele gidiyordu. *Gerçek*, sahte açılıma hep karşı çıktı. Hakiki açılımın Tokat'la Bitlis'i, Trabzon'la Diyarbakır'ı birleştiren Tekel direnişinde olduğunu söyledi. Sınıf siyasetinin çözümü belliydi: "Her yeri Tekel her yeri Sakarya yapalım!"

İşçi Sınıfı Torbaya Girmeyecek!
Gerçek
Firavunlar devriliyor!

BİR SAAT YETMEZ!
HAYDİ GENEL GREVE!

Gerçek gazetesi bu dönemde bağımsız işçi sınıfı politikasını yükseltmek görevi ile karşı karşıyaydı. Güçlü bir devrimci Marksist siyasal birikime sahip olan *Gerçek* bu dönemde işçi sınıfının gazetesi olmayı, devrimci siyaseti işçi sınıfı içinden yükseltmeyi hedef olarak önüne koydu. 2009 yılının Temmuz'unda ilk sayı kamu işçilerinin toplu sözleşmelerini konu alıyordu.

Büyük Türkiye Projesi gerici bir projedir!
Gerçek
Sahte çoğunluğun karşısına yüzde 99'la çıkalım!

Devrimci İşçi Partisi, 2013 yılında "sınıf içinde stratejik mevzilenme" kararı alarak başta metal sektörü olmak üzere işçi sınıfının içinde ve stratejik fabrikalarda mevzilenmeye yöneldi. Gezi ile işçi sınıfı arasında köprü kurmak, Kürt halkının Serhildanı'na Gezi'nin kardeş elini uzatmak, metal işçilerinin mücadelesini örgütlemek ve istibdadın karşısına çıkartmak, özette AKP'nin sahte yüzde 50'sinin karşısına her dilden, memleketten emekçi halkla yüzde 99'la çıkmaktı yönelişimiz! Sandıkta tikanan matematiği işçi sınıfının ve ezilenlerin mücadelesinin kimyasıyla aşmaktı yöntemimiz! Tekel açılımı sürüyordu!

Anayasa tuzağına düşme, başkanlığa geçit verme
Gerçek
AKP iktidarı fabrikalara, madenlere, tersanelere gömülecek!

Atten Yıldırım Eğitim Kampı'nda buluşalım!
Gerçek
Sermaye saldırısına, istibdad rejimine ve emperyalizme karşı işçi cephesi

Marksizm öngörememizi sağladı. Dönemi tanıdık. İsyanlara, devrimlere hazırlanmalıydık dedik. Ne yazık ki mücadele gibi katliamı da öngördük! 2011 Aralık ayında Roboski'de 34 Kürt çocuğu öldürülünce "Sri Lanka çözümü hazırlanıyor" demiştik. Bu sefer 10 Ekim katliamından önce "Türkiye'nin Suriyeleştirilmesine Hayır!" şümanşeti ile çıkmıştık. Darbeyi olmasa da arkasındaki dinamizi öngördük! 15 Temmuz'dan önce Türkiye'de derin bir siyasi kriz olduğunu tespit ediyorduk. "Sermayenin saldırısına, istibdad rejimine ve emperyalizme karşı işçi cephesi" manşetini NATO'cu darbe girişimi takip etti. Başyazı şöyle diyordu: "Ohur ya! Erdoğan ve AKP iktidarı farklı yönelişler içine girip uluslararası alanda sıkıştığı yerden çıkmak için hamleler yapabilir ve yabancı güçlerle tekrar karşı karşıya gelebilir. Bu güçler iktidarın değişmesine destek verebilirler. Ama ABD ve Avrupa emperyalizminin başat rol oynadığı bir iktidar değişiminden de işçiyeye emekçiye hayır gelmez! Yeni kurulan düzen TÜSİAD'a göre kurulu. İstibdad rejimi de, Erdoğan'ın eski 'Ergenekoncu' hasımları yeni 'yerli ve milli' dostlarına dayanarak farklı tarzda olsa da devam eder."

Avrupa-Akdeniz 4. Acil Konferansı
Gerçek
Ne istibdad ne darbe ZİNCİRSİZ KURUCU MECLİS

Gerçek gazetesi bir bakıma darbe girişiminden önce bu girişime karşı tutumunu ilan etmişti. Cuntalar savaş içinde Erdoğan başta kalmayı başardı ve istibdad farklı tarzda ve tempo inşa olmaya devam etti. NATO'cu darbe karşısında istibdadın yalandan anti-emperyalizmine karşı *Gerçek*, anti-emperyalizm ve anti-Siyonizmin bayrağını yükseltti. Darbecilerin bombaladığı meclisi, darbe yapılanlar zincire vurarak Cumhurbaşkanlığı rejimini yönlendiğinde bağımsız sınıf siyaseti "Ne istibdad ne darbe! Zincirsiz Kurucu Meclis!" şiarında ifadesini buldu.

100 sayıdır sermayenin ve yalanlarının karşısında emeğin ve gerçeklerin sesiyiz!
Gerçek
Ekmek ve hürriyet için İŞGAL, GREV, DİRENİŞ!

Gerçek, öncüllerinden başlayarak bugüne kadar Marksizmin bilimsel yöntemini hiç bırakmadı ve bağımsız sınıf siyasetinden ayrılmadı. 2009'da somut bağlar olmadığı halde kamu iş-

çileri arasında dağıtılarak yayın hayatına başlayan gazetemiz, 2018 yılına "Ekmek ve Hürriyet için İşgal, Grev, Direniş!" manşetiyle girdi. HT Solar işçilerinin OHAL koşullarında grevle, işgalle fabrikaya sendika sokan cesur mücadelesinin resmi ve DİP'in stratejik mevzilenmesinin meyvesi baş sayfamızdaydı!

İSTİBDA VE SÖMÜRÜ DÜZENİ DİKİŞ TUTMUYOR: TAMİR ETME ÇÖPE AT!

Şimdi bir kez daha Cezayir'de, Sudan'da ve yeniden Mısır'da yine Firavunlar devriliyor! Devrim başını kaldırmıyor! Türkiye'de istibdad rejimi ve sömürü düzeni dikiş tutmuyor... Ve biz yine devrimi göreceğimizi biliyoruz, işçi sınıfına güveniyoruz, işçi sınıfı içinde örgütleniyoruz ve devrimin zaferini hazırlıyoruz... Çürümüş, kokuşmuş düzene karşı çağrımız net: Tamir etme çöpe at!

Okurları ve yazarlarıyla bir işçi sınıfı gazetesi!

Gerçek gazetesi ilk sayısından itibaren işçi sınıfının gündemini esas alıyor, sermayenin yalanlarına karşı emeğin gerçeklerinin sesi olmayı amaçlıyor. İşçi eylemlerini, grevleri, direnişleri, sendikal gündemleri yakından takip eden Gerçek, bugüne kadar sık sık işçi ve emekçilerin mektuplarına yer verdi.

Gerçek gazetesinin sayfaları, "proletaryaya elveda" diyenlerin, sınıf mücadelesinin ve tarihin sonunun geldiğini iddia edenlerin, işçi sınıfını küçümseyenlerin iddialarının nasıl bir ideolojik çarpıtma ve yalan olduğunun kanıtı gibidir. 46 grev ve 13 fabrika işgali bu sayfalarda okurlarla buluşturulmuş, incelenmiş, yorumlanmış ve işçi sınıfının mücadeleci gerçekliğini ortaya koymuştur. Gerçek 10 yıllık yayın hayatında, sadece basılı gazete halinde bu grev ve işgaller de dahil 282 farklı fabrika ve iş yerinden toplamda en az 1.118 yazı ile işçi sınıfının gerçeklerine, mücadelelerine, eylemlerine, direnişlerine sayfalarında yer vermiştir. Tek tek iş yerlerinin ötesine geçen işçi sınıfı gündemleri ile ilgili yazılar, yalnızca Gerçek gazetesinin internet site-

sinde yayınlanmış olanlar hesabı katıldığında fazlası vardır, eksikliği yoktur.

Devrimci İşçi Partisi'nin 2015 başında gerçekleştirdiği 3. Kongresi'nde benimsenen stratejik mevzilenme yönelişinin ilk tohumları, bir kongre kararı haline gelmeden önce Gerçek'in sayfalarında "Fabrikalardan Haberler" bölümü ile atılmıştı. Nisan 2014 tarihli 54. sayıda Gerçek okurları ile buluşan "Fabrikalardan Haberler", gazetenin düzenli yayınlanan bir bölümü haline geldi. O günden bugüne her sayıda ortalama 7'si metal fabrikalarından 5'i diğer fabrikalardan olmak üzere doğrudan işçilerin yazdığı 12 haber, yorum ve görüşün yayımlandığı Gerçek gazetesi artık sadece okurlarının değil, yazarlarının da işçiler ve emekçiler olduğu bir gazete! Bu haberlerde ağırlıklı olarak fabrikalara özgü sorunlar, sendikal gündemler ve işçilerin hayat pahalılığı, işsizlik, yoksulluk gibi genel gündemleri işleniyor. Ancak Gerçek yazarı işçiler yazdıkları yazılarda sadece sorunları aktarmakla kalmıyor, örgütlenmeye ve mücadeleye çağıran çözümlere de işaret ediyor.

Gerçek gazetesi, işçi sınıfı siyasetini esas alan Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organıdır. Bununla birlikte Gerçek'in işçi yazarlarının ortak özelliği DİP'li olmak değil. Çok çeşitli siyasi görüş ve eğilimlerden işçileri Gerçek'in sayfalarında buluşturan, sınıf mücadelesinin somut gerçekleri ve gerekleri.

İşçi sınıfının, devrimci ve sosyalist bir siyasete, kimlikleri, inançları, memleketleri dolayısıyla uzak oldukları ve öyle kalacaklarına dair düşünce tam bir safasattadır. Tam tersine işçi sınıfımız sermayenin yalanlarına karşı gerçeğe susamıştır. İşçi sınıfının öncüsü, sesini duyuracağı bir kanal, sınıf düşmanını yenecek bir örgütlülük arıyor. Gerçek, bu gerçekten hareketle sadece işçi sınıfının sesi olmayı değil, aynı zamanda tüm ülke çapında işçi sınıfının ve emekçilerin sendikal ve siyasal eyleminin kolektif bir örgütleyicisi olmayı hedefliyor!

KAHROLSUN ABD VE AB EMPERYALİZMİ!

Venezuela'nın büyük dersi: Orta yol yok!

Venezuela'da ABD emperyalizmi her yerde de Madras'ın da emperyalizmi ABD emperyalizmi gibi değildir. ABD emperyalizmi her yerde de Madras'ın da emperyalizmi ABD emperyalizmi gibi değildir.

İşçi sınıfının enternasyonalist sesi

Gerçek gazetesi 10 yıllık yayın hayatı boyunca yalnızca Türkiye'yi konu almadı. Devrimci İşçi Partisi'nin enternasyonalizmi Gerçek sayfalarında da yankısını buldu.

lar söz konusu olunca bir sayıda Sırbistan'da NATO bombardımanının 20. yılı vesilesiyle, bir sayıda Makedonya ve Yunanistan arasında NATO güdümlü anlaşmaya karşı yapılan toplantıların izini sürersiniz. Japonya'da hem Amerikan hem Japon emperyalizmine kafa tutan komünistlerin toplantısını dinlersiniz. Ama en çok da, uluslararası akımımızın girişimiyle EEK ve DİP öncülüğünde düzenlenen Avrupa-Akdeniz Konferanslarından yükselen örgütlenme çağrısını Gerçek'ten duyarsınız.

Milyonlar grevde, meydanlarda, isyanda, devrimde

10 yıl boyunca dünyanın emekçileri Gerçek sayfalarında gerine gerine boy gösterdi. Öyle bir on yıl ki bir ilk dalgada Arap Devrimi Tunus'ta, Mısır'da, Bahreyn'de, Yemen'de, Suriye'de kapıyı çalıyor. Çalmak ne, yıllarca kapıları kırıyor! Sonra neredeyse bir on yıl sonra ikinci bir dalgada Sudan'da, Cezayir'de yeniden uyanıyor. Irak'ın ve İran'ın Şii halkının bağrında aylar süren isyanlar da var bu dönemde. Dünyanın öbür ucunda Haiti'de iki isyan var. Hepsisi Gerçek sayfalarında yerini buluyor.

Dile kolay on yıla bakıyoruz. Hindistan'da köylüler eylemde, işçiler grevde, kadınlar yürüyüşte. Asya'da Güney Kore, Çin, Bangladeş; Avrupa'da İtalya, Almanya, Romanya, Polonya, Sırbistan, İspanya, Katalonya; Amerika kı-

talarda ABD, Meksika, Brezilya; Afrika'da Zimbabve, Güney Afrika... Milyarların sesi oldu Gerçek!

Ama bazı ülkeler var ki pek çok açıdan kritik rol oynadılar. Fransa'da yıllar yılı kitleler mücadeleyi yükseltip durdu. Örgütlü sanayi işçileri, öğrenciler hep başı çekti ama gün geldi köylüler de yürüdü, Sarı Yelekleyle küçük burjuvalar ve hizmet-

timiz EEK'in varlığı ve müdahaleleri, bu dersleri de olabildiğince duru kılmaya yaradı.

Ve elbette Arjantin! Ekonomik krizle birlikte emperyalist kapitalizmin kan emicileri İMF ve kuklaları aracılığıyla halkın üzerine çullandılar ama milyonlar grevlerle, gösterilerle hep biz de buradayız dediler. Darbe yıl dönümlerinde "bir daha asla" demek için meydanlara indiler. Pi-

Gerçek herhangi bir tarihsel anda değil Üçüncü Büyük Depresyonun dünyayı sarstığı bir dönemde yayın hayatına başladı. Tam da bununla ilişkili olarak emperyalizmin Rusya ve Çin'i kuşatma politikası, onların müttefiklerini geriletme çabaları, nihayetinde bir Üçüncü Dünya Savaşı'nı insanlığın ufkuna sokuyordu.

Bu dönemde burjuvazinin sınıf saldırısı ve faşizmin yeniden başını kaldırması tek yanlı olarak gerçekleşmedi. İşçi sınıfı ve müttefikleri de dünyanın her coğrafyasında ayağa kalktılar. Gün geldi, isyan olup, devrim olup burjuvazinin ve devletinin üzerine yürüdüler. Biz buna Dünya Devriminin Üçüncü Dalgası dedik.

İşte yayımlandığı süre boyunca Gerçek'in konu edindiği başlıklar da elbette bu gelişmelere uygun olarak şekillendi. Neler neler yoktu ki merceğinin altında!

Faşizme, emperyalizme, Siyonizme geçit yok!

Emperyalist kapitalizmin günümüzde barbarlık yüzü bin bir çeşit. Ama bir tanesi var ki sinsi emperyalist ülkeleri pençesine aldı: ön-faşizm. Fransa'da Le Pen, İtalya'da Salvini, Britanya'da Boris Johnson, Almanya'da AfD ve elbette ABD'de Trump seçim-

lerde öne çıktılar. Bunlara Hollanda, İsviçre, Avusturya gibi ülkeler de eklenebilir.

Ancak iş seçimlerle kalmadı. Devrimci İşçi Partisi Gerçek sayfalarında faşizmin sokağa taşan faaliyetlerini de gündem etti, işçi sınıfını gerekli hazırlıkları buna göre yapmak üzere hazırlanmaya çağırdı.

Gerçek bu alanda emperyalist ülkelerin dışında kalan gelişmeleri de dikkatle takip etti. Brezilya'da Bolsonaro'nun iktidarına giden sürecin defalarca çeşitli yazılarda ele alınması örneğinde olduğu gibi. Ukrayna'da faşizmin vurucu gücünü oluşturduğu Maidan olaylarındaki gibi.

Emperyalist kuşatmaya karşı da Gerçek sözleriyle müdahale ediyordu. Küba, Kuzey Kore, Venezuela üzerine sayısız yazı yayınlandı. Filistin, Yemen, İran, Libya, Suriye... Ortadoğu'da Siyonizm ve yerli işbirlikçileri her fırsatta teşhir edildi. Emperyalizmin askeri ve ekonomik yıkımlarının yarattığı göç dalgaları, Ortadoğu'dan, Afrika'dan kalkıp yollara düşenler, Latin Amerika'yı baştan başa yürütenler hep Gerçek sayfalarında yerini aldı.

Gerçek'i eline alanlar bilir. Yugoslavya'nın parçalanmasının ardından durulmayan Balkan-

Dünya kazan devrim keçe

Selam olsun Sudan halkına!

Sudan devrimi durulmuyor. Rejim coplasa da, gazlasa da, Südhane de halk sokaklara çıkıyor. İki ay boyunca sivil bir rejim talep eden kitlelerin en son 3 Haziran'da korkunç bir saldırı düzenlediği ve 100'den fazla görevli öldürüldüğü. Haziran ayı mücadeleyi ayakta tutmak üzere gösterilen coşkuyla geçti. Ne var ki, "güvenlik güçleri" bütün gösterileri saldırdı, halkın gencimsana frat veriyor. Rejim emreyle haberleşme kurumu interneti kesmiş, Sudan'ın her ay boyunca internet servisini yok etmiş. Ama 30 Haziran'da halk yine yürüyüşüne çıktı. Sadece bu kez Harun'da değil, başka eyaletlerin kentlerinde de. "Güvenlik" halkı yine gazla saldırdı. İki gün önce Sudan'da sivil bir gidiş gerçek kurşun kullandı.

sektörü işçileri de, mahalleri yarakarak göçmenler de. Fransa hep emperyalizmin kalbinde bir saatli bomba olduğunu gösterdi. Uluslararası akımımız şimdi orada ROR örgütü ile atak yapıyor.

Avrupa'da her greve her gösteriye kulak kabarttı Gerçek ama bir ülkeye hep en özel yeri ayırdı: Ege'nin karşı yakasından komşumuz Yunanistan'a. Ekonomik krizin ve Troyka'nın pençesinde kıvranan bu ülkede onlarla sayılabilecek bir ülkede onlarla sayılabilecek bir genel grevler, dev mücadeleler, Syriza'nın yükselişi ve düşüşü hep Türkiye'nin emekçilerine gerekli derslerle taşındı. Kardeş par-

quetero denen işsizler hareketinin yol kesme eylemlerinde ya da Arjentinazo olarak bilinen isyanın yıldönümlerindeyse bir sonrakiine hazırlık yaptılar. Ve bu süre içinde Arjantin'de devrimci Marksist partiler bir ittifak kurarak burjuvazinin siyasi güçleri karşısında halkın gözünde alternatif olabilecek bir güç toplamaya başladılar. Kardeş partimiz PO, hem kitle mücadelelerinde başı çekti hem de FIT adındaki seçim iş ittifakının doğru sınıfsal temellerden şaşmamasını sağladı. Ne mutlu ki Gerçek bunları da anıttı okurlarına.